

Sogneraadets Magt ſelv igjennem diſſe 2 valgte Medlemmer at gjøre ſin hele Indflydſe gjældende. Naar der derhos er to Medlemmer overfor Sognepreſten, kan jeg heller ikke ſee nogen virkelig Fare for, at Preſten ſkulde ſaae for ſtor Myndighed. Den eneſte rimelige Grund, der ſkulde kunne anføres for, at dette ſkulde gjøre ſaa ſtor Forſkjel, ſkulde da være den, at naar flere Medlemmer af Sogneraadet deeltage i Examen, ſaa have de ſtørre Indflydſe lige overfor Sognepreſten, end naar der kun er to. Jeg troer imidlertid ikke, at det har ſaa ſtor Betydning, og jeg vil derfor ſtemme imod Forſlaget under Nr. 4, hvorimod jeg vil ſtemme for det ſubſidiairt ſtillede Forſlag til § 16 under Nr. 1, idet jeg ikke kan indſee, at der kan være nogen ſtor Forandring i at udflyde det Ord „Skolevæſen“, idet det viſtnok er mindre heldigt, at det fra Førſt af er kommet til at ſtaa i Forſlaget. Naar der blot ſtaaer, at Skolecommiſſionen ſkal deeltage i Skoleunderviſningen og Tilſynet med Lærernes Embedsførelſe, ſaa troer jeg, at dette er tilſtrækkeligt, og ſaa opfatter jeg Sagen ſaaledes, at den hele oeconomiske Beſtyrelſe ſkal ligge hos Sogneraadet. Skolecommiſſionen maa vel føre Tilſyn med, hvilke Bøger der bruges ved Underviſningen, og hvorledes den føres; men jeg kan ikke ſee, at denne Skolecommiſſion kan have Ret til at indkjøbe Bøger eller nogenſomhelſt Ting af det, ſom hører til Skolens Inventarium, og naar den ikke har Ret dertil, troer jeg heller ikke, at der kan være nogen Fare paafærde ved i det Deconomiske at lade den have den Myndighed, ſom kan tilkomme den efter dette Forſlag.

Sylv. Jørgenſen: Jeg intereſſerer mig en Deel for dette Lovforſlags Skæbne, og navnlig i den Retning, at jeg meget kunde pønſte det gennemført. Jeg er ikke fuldt enig i det, der blev udtalt af en tidligere Tale, at det var en Tilgang i Magt for de Faa paa de Manges Bekoſtning. Jeg forſtaaer ikke denne Betragtning, idet den Valglov, ſom har beſtemt, hvorledes de Faa ſkulde blive til, jo i ſin Tid for en Arrække tilbage er givet af Folkethinget, og om der end ved dette Lovforſlags Behandling iaar har været opſtillet Endringer for at

ſaae Valgbeſtemmelſerne forandrede, i Lighed med Beſtemmelſerne for Kjøbstæderne, maae de ærede Medlemmer, der have opſtillet dem, dog, vil jeg næſten troe, kunne ſige ſig ſelv, at Et af To maatte blive Tilfældet, enten, at diſſe Beſtemmelſer bleve vedtagne og faſtholdte, og dermed Communalloven faldt, eller, hvis Communalloven ſkulde gennemføres, ſaa kunde diſſe Beſtemmelſer ikke komme ind; men i alt Fald ſaa meget er viſt, at Valgbeſtemmelſerne ere ved Sammenſætning og Valg af Forſtanderſtaber og Amtsrådene i ſin Tid vedtagne ſom Folkethingets Duſte. Det, der dernæſt, ſaa vidt jeg kan ſee, vil blive Spørgſmaal om, er, hvorvidt det, der her er Tale om, er et virkelig Fremſkridt i communal Retning, hvorvidt det giver en ſtørre Myndighed for Forſtanderſtabet og en lettere Forretningsførelſe i det Hele, end det nu er Tilfældet, og det, antager jeg, har dog været temmelig tydeligt for Alle, at det er ikke ſaa lille et Fremſkridt. Hvad nu angaaer Sognepreſternes Stilling, der har været ſaa meget omtviftet, er det viſt, at i alt Fald deres Indflydſe paa Fattigvæſenet falder bort; det maa ſaaledes være en Binding. Det er endvidere viſt, at Preſtens Indflydſe med Henſyn til Skolevæſenet ikke bliver forøget, uden forſaa vidt det ſkulde ligge deri, at han ſkulde have to Medlemmer ved Siden af ſig, ſærligt valgte af Forſtanderſtabet til dette Hverv. Men at der i communal Retning ſkulde være ſteet noget egentligt Tilbageſkridt derved, kan jeg ikke ſee, da det er Forſtanderſtabet, der udnævner de to Medlemmer, der tilligemed Preſten ſkulde tage Deel i Tilſynet. Jeg vil endog gaae ſaa meget videre, at jeg vil ſige, at det er min Overbeviſning, at der vil komme et ſtærkere, bedre og gavnligere Tilſyn ud deraf end det, der nu beſtaaer. Den eneſte Fare, der kunde være ved det, er, at det paa et eller andet Sted — ikke i Almindelighed — kunde gjøre Indgreb i Skolelærernes Selvſtændighed; men at det i og for ſig ſkulde være en ſtor Ulfke, kan jeg ikke indſee, og jeg ſkal ikke ſtye at udtale, at det maatte hiſt og her kan være Tilfældet, at Skolelærernes Selvſtændighedsfølelſe, i alt Fald hvad Tilſynet angaaer, er gaaet temmelig vidt. Der indeholdes endvidere i Lovudkæſtet, at